

vilde gribe saaledes ind, at det blev til Skade for alle de i dette Spørgsmaal interesserede.

En til alle Sider tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal naar man vel neppe. Det er meget beklageligt, at Befolkningen, som før nævnt, af Naturforholdene nødvendigt er bleven delt i to Grupper, i et Sydparti og i et Nordparti. Det ene Parti ønsker Udløbet lukket, og det andet ønsker en Sikring af Udløbet ved Hvide Sande. Da Forholdene nu ere saadanne, at man ikke kan tage Hensyn baade til Befolkningen paa Sidsiden og paa Nordsiden, er det ganske naturligt, at man med Opmærksomhed gennemlæser de Kommissionsbetænkninger, som ledsage Lovforslaget, for at se, hvilket Resultat Medlemmerne af disse Kommissioner ere komne til ved at undersøge Forholdene ovre paa Stedet og ved at tale med Beboerne, med Formændene for de forskellige Organisationer, i det hele taget dem, der paa første Haand have haft Lejlighed til at undersøge, hvorledes Forholdene ligge derovre. Det fremgaar tydeligt af Kommissionsbetænkningen, at Medlemmerne i hvert Fald ere enige om, at der bør gøres noget, og at det bør gøres hurtigst muligt. Jeg skal nu ikke nægte, at jeg, da jeg havde læst den første Kommissionsbetænkning, straks tænkte: Ja her er ikke andet at gøre end at se hurtigst muligt at faa Hvide Sande-Kanalen lukket. Det var min første Tanke, fordi jeg mente, at alle disse Forslag om Aabning ved Hvide Sande, Aabning ved Hegnet, ved Skodbjergene og Gødelen, og hvad nu alle disse Steder hedde, betød en uhyre Udgift for Statskassen, og at man derfor hellere straks maatte gaa til at ofre de 300,000 Kr. paa en Lukning og saa aabne Nymindesgab igen, altsaa vende tilbage til de gamle Forhold. Men jo mere jeg har sat mig ind i Spørgsmaalet, desto mere er jeg kommen bort fra denne min første Betragtning. Sagen er jo nemlig den, at saa vidt jeg har forstaaet, er det ganske ugørligt at lukke Hvide Sande-Løbet i Sommer. Nu ved jeg for øvrigt, at de 300,000 Kr. ere forladte, idet man nu mener, at det vil koste 500,000 Kr. at lukke, og hvis jeg ikke tager meget fejl, siger Vandbygningsdirektøren, at han overhovedet ikke tør angive med nogen Sikkerhed, hvad det vil koste at lukke Hvide Sande-Løbet. Jeg tænker mig da, at hvad enten man vil lukke eller sikre Hvide Sande-Løbet, er man nødt til at gaa til en Forstærkning af den Dæmning, der

skal opføres, og jeg kan derfor godt forstaa, at man, naar man skal gaa til en saadan Forstærkning, da gør den saa stærk, at man kan udtale, som det er udtalt i Kommissionen, at man føler sig overbevist om, at den kan holde under Arbejdet og ogsaa senere. Hvis man altsaa er kommen til det Resultat, som jeg er kommen til, at man bør gøre denne Dæmning saa stærk, saa ligger det ogsaa nær at følge Kommissionen i det, den udtaler, at saa vil det dog være værd at forsøge, hvorvidt denne Dæmning kunde holde saaledes, at den kunde bevare Løbet i det samme eller tilnærmelsesvis det samme Profil, som det var Meningen, at det oprindelige Hvide Sande-Løb skulde have. Jeg kan nemlig ikke se, at man foregriber noget derved. Man bygger Dæmningen ud fra begge Sider og sikrer den, indtil Dæmningshovederne ere saa langt fra hinanden som Bredden af det Løb, man vil have. Jeg kan derimod se, at man foregriber noget, hvis man bestemmer sig til straks at gaa til en Lukning. Man faar nemlig ikke den Erfaring, som jeg kunde ønske, man skulde faa paa det Omraade. Jeg skal sige, hvorfor jeg kunde ønske det. Nede i Folketinget skinnede det nemlig stadig gennem alle de Udtalelser, der kom fra Modstandere af Kommissionen, med Undtagelse af en enkelt, at dette var ikke den sidste Akt, der blev spillet af Hvide Sande-Komedien, man vilde gaa til noget andet, og jeg synes da, det var bedre her at blive en Erfaring rigere, selv om denne Erfaring skulde gaa i Retning af den Dæmning, som altsaa agtes bygget i Profil 265, forstærket. Altsaa, selv om denne Dæmning ikke skulde holde, vilde man dog være den Erfaring rigere, saaledes at man ikke vilde begaa de samme Fejl et andet Sted, som vare begaaede her, og da Kommissionen udtaler, at der kan lukkes for 75,000 Kr., synes jeg, man bør gøre dette Forsøg. Det er jo ikke saaledes, at man paa nogen mulig Maade kan sige, at det bliver det endelige Resultat, hvis man gør dette Forsøg, det maa man indrømme. Det kunde tænkes, at der kunde komme et Forslag, som kunde række ud over Millioner, ogsaa ved Hvide Sande. Men saa har man dog Lov til at sige: Nej, vi have taget det Standpunkt, den Gang vi gik med til dette, at dette skulde være det sidste Forsøg, og hvis det mislykkes, vilde vi ikke gaa med til at bevilge flere Millioner, saa forlange vi en endelig Lukning. Men paa dette Tidspunkt at forlange en endelig Lukning mener jeg er at afvise en Chance.